

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XLV. Gregorii Papae I. Ad Virgilivm Arelatensem Et Theodorvm
Massiliensem Episcopos. Iudeos non esse ad baptismum cogendos, sed
ad fidem amplectendam suauiter excitandos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

tiæ tuæ præsentî iussione præcipimus , vt ei annis singulis vigintiqua tuor modios tritici, fabæ quoque modios duodecim, & vini decimatæ viginti pro sustentatione vitæ debeat ministrare: quod tuis postmodum possit rationibus imputari. Ita ergo fac vt præsentium lator nullas de percipiendis Domini donis moras sustineat: & tu bene dispensata mercedis possis particeps inueniri.

EPISTOLA XLV.

GREGORII PAPÆ I.

AD VIRGILIVM ARELATENSEM ET THEODORVM
MASSILIENSEM EPISCOPOS.

Iudæos non esse ad baptismum cogendos, sed ad fidem amplectendam suauiter excitandos.

*Gregorius Virgilio Arelatenſi, & Theodoro episcopo
Massiliæ Galliarum.*

SCRIBENDI ad fraternitatem vestram, reddendique debitæ salutationis alloquium, licet nulla congrui temporis vel personarum esset occasio ; aetum est, vt uno in tempore, & quæ decebant de dilectione proximitatis fraternali persolverem, & quorumdam querimoniam, quæ ad nos perlata est, quomodo errantium animæ saluandæ sint, non tacerem. Plurimi siquidem Iudaicæ religionis viri in hac prouincia commorantes, ac subinde in Massiliæ partes pro diuersis negotiis ambulantes, ad nostram perduxere notitiam, multos consistentium in illis partibus Iudæorum, vi magis ad fontem baptismatis, quam prædicatione perductos. Nam intentionem quidem huiuscmodi & laude dignam censeo, & de Domini nostri dilectione descendere profiteor. Sed hanc eamdem intentionem nisi competens scripturæ sacræ comitetur effectus, timeo ne aut mercedis opus exinde non proueniat, aut iuxta aliquid animarum quas eripi volumus, quod absit, dispendia subsequantur. Dum enim quispiam ad baptismatis fontem non prædicationis suavitate, sed necessitate peruererit, ad pristinam superstitionem remeans, inde deterius moritur, vnde renatus esse videbatur. Fraternitas ergo vestra huiusmodi homines frequenti prædi-

Ioan. diac.
lib. 4. cap.
23. vit.

D d iiij

catione prouocet; quatenus mutare veterem vitam magis de doctoris suavitate desiderent. Sic enim & intentio vestra recte perficitur, & conuersi animus ad priorem deno vomitum non mutatur. Adhibendus ergo est illis sermo, qui & errorum in ipsis spinas vrere debeat, & prædicando quod in his tenebrescit illuminet: ut pro his admonitione frequenti mercedem fraternitas vestra capiat, & eos, quantum Deus donauerit, ad nouæ regenerationem vitæ perducat.

EPISTOLA XLVI.

GREGORII PAPÆ I.

AD THEODORVM DVCEM SARDINIAE.

De Iuliana abbatissa, & Pompeiana.

Gregorius Theodoro duci Sardiniae.

IUSTITIAM quam mente geritis, oportet coram hominibus luce operum demonstretis. Iuliana siquidem abbatissa monasterii sancti Viti, quod Vitulana quondam recordandæ memoriam construxerat, insinuauit nobis a Donato officiali vestro possessionem iuris prædicti monasterii detentari. Qui dum excellentiæ vestræ patrocinii erigi se conspicit, ad examinandum iudicium venire contemnit. Sed nunc gloria vestra præcipiat eumdem officiale cum prædicta ancilla Dei arbitrale subire iudicium; quatenus quidquid eorum de tali controversia arbitrorum iudicio fuerit diffinitum, effectui mancipetur, vt id quod se amittere siue retinere perspexerit, non hoc virtutis opere fieri, sed legis iustitiæ debeat reputari. Pariter & Pompeiana religiosa, quæ monasterium in domo propria construxisse dignoscitur, queritur matrem quondam generis sui defuncti testamentum eius velle cassare, quatenus ultimum filii eius arbitrium ad irritum deducatur. Pro qua re caritate paterna gloriam vestram necessario duximus adhortandam, vt piis se causis salua iustitiali benter accommodet, & quidquid his iuris ratio tribuit, benigne iubeat custodiri. Dominum autem petimus, vt viam vitæ vestræ propitius dirigat, dignitatemque suscepit administrationis prosperitate disponat.